

Meddelelser

Det nordiske kriminalistmøde i Helsingfors 1962.

I dagene 12.—15. juni 1962 afholdtes det 5. nordiske kriminalistmøde i Helsingfors.

Indbyderne til mødet — Kriminalistforeningen i Finland — havde tilrettelagt et i alle henseender fremragende arrangement, der blev gennemført på forbilledlig måde. Æren herfor tilkommer de komitéer, der har forestået tilrettelæggelsen, med Organisationskommitténs ordførende Justitierådet Sakari Sohlberg i spidsen.

Af de godt 200 mødedeltagere var ca. halvdelen ledsaget af damer, og der var på alle mødedagene for damernes vedkommende tilrettelagt et særligt program, som Damkommitténs ordførende Referendarierådet Päivikki Tulenheimo-Sohlberg ledede.

Tirsdag den 12. juni åbnede den finske justitsminister J. O. Söderhjelm mødet i Finska Handelshögskolan, hvor samtlige forhandlinger fandt sted.

Efter åbningsmødet afholdtes det første plenarmøde med „Åtgärder mot ungdomskriminaliteten sedda mot baggrunden av kriminalitetens allmänna utveckling i de nordiska länderna under de senaste åren“ som forhandlingsemne. Professor Inkeri Anttila, Finland, var referent, og docent Knut Sveri, Sverige, og lektor Lars Nordskov Nielsen, Danmark, samt byråsjef Helge Røstad, Norge, korreferenter.

Det andet plenarmøde fandt sted på mødets sidste dag, fredag den 15. juni. Forhandlingsemnet var her: „Förhör med (avhöring av) misstänkta, tilltalade och vittnen i brottmål“ med professor Johs. Andenæs, Norge, som referent og professor Bo Palmgren, Finland, som korreferent.

Der var på begge plenarmøder stor interesse for forhandlingerne, og referenternes og korreferenternes indlæg blev efterfulgt af en livlig debat med mange diskussionsdeltagere.

Som det var tilfældet ved det 4. nordiske kriminalistmøde i Oslo i 1957, havde man på mødets 2. dag tilrettelagt forhandlingerne i 4 sektioner. Emnerne for disse 4 sektionsmøder var følgende:

1. „Livstidsstraffet“.
Referent: Vicedirektør i direktoratet for fængselsvæsenet Axel Hye-Knudsen, Danmark.
2. „Undersökning av omfattande brott på det ekonomiska livets område“.
Referent: Kriminalinspektör Kyösti Jousimaa, Finland.
3. „Tillsyn och annan eftervård (forsorg) efter kort frihetsstraff“.
Referent: Skyddskonsulent Börje Nyblom, Sverige.
4. Åtgärder mot den som hotar med brott“.
Referent: Professor Knud Waaben, Danmark.

Også på sektionsmøderne var der efter indledningsforedragene diskussioner med stor tilslutning.

Forhandlingsgrundlaget for samtlige de emner, der blev behandlet på det 5. nordiske kriminalistmøde, er trykt i Nordisk Tidsskrift for Kriminalvidenskab, hefte 1—2, årgang 1962. Referater af forhandlingerne i såvel plenarmøderne som i sektionsmøderne vil senere fremkomme i Nordisk kriminalistisk årsbok.

Mødets 3. dag — torsdag den 14. juni — var helliget en ekskursion for mødedeltagerne med damer. Man startede med busser fra Helsingfors kl. 9 om morgenen og besøgte først Riihimäki centralfængelse og senere en åben fangekoloni ved Valkeakoski. Efter lunch i Valkeakoski fortsattes rejsen med sjöbuss til Tavastehus — en sørejse på ca. 4 timer gennem den storslåede finske natur. Inden rejsen igen fortsattes med bus til Helsingfors, blev deltagerne trakteret med middag på det smukt beliggende Hotel Aulanko. Først ved 22-tiden var man tilbage i Helsingfors.

Den saglige del af mødet var suppleret med en række festlige aftenarrangementer.

Tirsdag den 12. juni om aftenen opførte Svenska Teatern i Helsingfors på Finska Nationalteaterns lilla scen Robert Thomas' „Ätta Kvinnor“. Efter teaterforestillingen var deltagerne inviteret til et traktement på Restaurang Kestikartano.

Onsdag den 13. om aftenen var mødedeltagerne Helsingfors stads gæster ved en modtagelse på Helsingfors stadshus.

På afslutningsaftenen afholdtes banket på Brändö Casino med efterfølgende dans. Ved banketten blev der holdt en række taler, og den danske kriminalistforenings formand, professor Stephan Hurwitz, tolkede mødedeltagernes tak til de finske værter i et tilbageblik over de nu afholdte fem nordiske kriminalistmøder.

E. H.

SVENSKA KRIMINALISTFÖRENINGEN

höll sitt ordinarie årsmöte i Stockholm d. 3 maj 1962. Därvid omvaldes styrelsen, som nu alltså består av justitierådet Nils Beckman, ordf., prof. Ivar Strahl, v. ordf., lagbyråchefen Carl Holmberg, sekr., byråchefen Lars Bolin, polisintendenten Axel Danielson, generaldirektören Torsten Eriksson, advokaten Valborg Lundgren, stadsfiskalen Sten Mattsson, skyddskonsulenten Börje Nyblom, prof. Gösta Rylander, tingsdomaren Bengt Sandström och prof. Hans Thornstedt.

Vid årsmötet diskuterades ämnet Den svanska kriminalvårdens framtid med inledningsanförande av generaldirektören Eriksson. Årsmötet hölls i anslutning till ett av fångvårdsstyrelsen anordnat möte med kriminalvårdens anstalts chefer och skyddskonsulenter, vid vilket fångvårdscheferna i Danmark, Finland och Norge, Hans Tetens, Valentin Soine och Johs. Halvorsen redogjorde för nyheter i dessa länder. Vid fångvårdsstyrelsens fortsatte möte d. 4 maj talade engelske och belgiske fångvårdscheferna Arthur Peterson och Jean Dupréel om aktuella kriminalvårdsfrågor.

KRIMINOLOGISK SELSKAP I OSLO

Selskapets styre har i 1961 hatt følgende sammensetning:

Overlege Thorbjørn Kjølstad (formann), byråsjef Helge Røstad (nestformann), dosent dr. philos. Nils Christie, riksadvokatfullmektig Frithjof Gripne, programsekretær Liv Haavik og underdirektør Bjørn Dokmo, med sistnevnte som sekretær.

Det har i 1961 vært arrangert i alt 5 medlemsmøter. På første møte den 21. februar var professor dr. jur. Thorstein Eckhoff og direktør dr. med Ørnulf Ødegård foredragsholdere over emnet: „Administrativ frihetsberøvelse“. I debatten deltok overleke Anchersen, barneverninspektør Thora Lund, dosent Nils Christie, fengselsdirektør Berit Puntervold, høyesterettsdommer Leivestad og professor Arnholm.

På møtet den 13. april holdt stortingsmann Reidar Bruu foredrag over emnet: „Bør vi innføre strengere reaksjoner mot voldsforbrytere?“ I diskusjonen som fulgte deltok statsadvokat Lous, høyesterettsadvokat Meyer, overlege Anchersen, kontorsjef Nordahl, fullmektig Egeland, stortingsmann Ramndal, politilege Christensen, overlege Arbo og inspektør Kolstad.

Til møtet den 25. mai hadde selskapet fått utlånt et lydbånd med intervjuer med en del unge lovovertredere. I tilknytning til intervjuene holdt klubbkonsulent Herman von der Lippe og politiadjutant Haakon Faanes foredrag over emnet: „Ungdommens reaksjon på egne lovovertrедelser.“ I debatten etter foredraget deltok overlege Anchersen, patruljefører Trampe Bødtker, inspektør Kolstad, psykolog Halleraker, magister Havin, høyesterettsdommer Leivestad, politimester Skalmrud og underdirektør Dokmo.

På møtet den 10. oktober holdt forskningsstipendiat Thomas Mathisen foredrag over emnet: „Rettferdighet og behandling.“ I diskusjonen deltok underdirektør Dokmo, høyesterettsdommer Leivestad, overlegene Kjølstad og Kinnerød, sosialsekretær Myhrvold, direktør Bødal og foredragsholderen.

På årsmøtet den 13. november holdt konsulent Einar G. Krefthing og politiinspektør Gulbrand Nyhus foredrag om: „Erfaringer fra Stripa“. I debatten etter foredraget deltok overlegene Leikvam og Kjølstad og politifullmektig Berger.

Samtlige møter er blitt avsluttet med et enkelt selskapeleg samvær.

På årsmøtet ble det holdt valg av nytt styre, som fikk følgende sammensetning:

Byråsjef Idar Møglestue (formann), riksadvokatfullmektig Frithjof Gripne (nestformann), professor dr. jur. Johs. Andenæs, dosent dr. philos. Nils Christie, programsekretær Liv Haavik og inspektør Sverre Bakken, med sistnevnte som sekretær.

Sverre Bakken.

FN-MØDE I GENEVE 1961

Da De forenede Nationer i 1950 påtog sig at videreføre det arbejde, som havde henhørt under „Commission Internationale Pénale et Pénitentiaire“ (International Penal and Penitentiary Commission), blev der oprettet en europæisk ekspertgruppe, „European Consultative Group on the Prevention of Crime and Treatment of Offenders“. Denne gruppe, som overvejende har bestået af de samme repræsentanter som tidligere havde haft sæde i CIPP, har siden 1950 holdt møde i Genève hvert andet år. Som led i en reorganisering af FN's virksomhed på det kriminalpolitiske område blev ekspertgruppen sidste år udvidet til at omfatte også andre lande end de europæiske. Det første møde under den nye globale ordning blev holdt i Genève i december 1961. Der deltog officielle repræsentanter for et halvt hundrede lande (deriblandt Danmark, Finland, Norge og Sverige) foruden observatører fra ca. 30 organisationer. FN's repræsentant var den fungerende chef for sektionen for kriminalpolitiske spørgsmål, Mr. E. Galway. Til konferencens præsident valgtes generaldirektør *Torsten Eriksson*, Sverige. Der var fire hovedemner til drøftelse: indretningen af institutioner til behandling af lovovertrædere (herunder fængselsarkitektur), metoder til forebyggelse af ungdomskriminalitet, varetægtsfængsling og anden anbringelse forud for dom eller afsoning samt vurdering af gruppeterapi og beslægtede metoder. Der forelå forskellige skriftlige redegørelser som grundlag for diskussionen, og som resultat af forhandlingerne vedtoges en resolution om hvert af de fire emner.

Det var fra starten åbenbart, at den nye organisation betød en forringelse af arbejdsformen sammenlignet med møderne i den europæiske gruppe. Der meldte sig mange flere talere fra mange flere lande; det betød en ringere koncentration om de væsentlige spørgsmål og et stærkt islæt af redegørelser for forholdene i de mindre udviklede straffesystemer. Konferencens forholdsvis intime diskussionsform gik tabt, og i stedet fik man en verdenskongres, omend af de mindre. For i nogen grad at råde bod på denne ulempe vedtog man, at fremtidige møder burde forberedes af en komité, som skulle drøfte programmer og arbejdsformer og evt. lade ekspertgrupper udarbejde redegørelser. Til formand for denne komité udpegedes *Torsten Eriksson*; komitéen skulle desuden bestå af repræsentanter for følgende lande: Argentina, Belgien, Frankrig, Japan, Liberia, Sovjet, Den arabiske Republik, England og U.S.A. Den formelle stadfæstelse af denne plan skal foretages af FN. Planen er utvivlsomt under de nuværende forhold den bedste løsning på organisationsproblemet, når man skal forene de to hensyn, som særlig gør sig gældende: p. d. e. s. FN's forpligtelser overfor de mindre udviklede lande indenfor alle geografiske områder, p. d. a. s. interessen i at fastholde en tilstrækkelig høj faglig standard af hensyn til en mere begrænset kreds af lande.

K. W.